

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

بدين بوم وير زنده يك تن مباراد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

Political

afgazad@gmail.com

سياسي

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن آلمان
اول فبروری ۲۰۰۸

شاخ کرگدن

خاین ملی و ، غدّار وطن
جانی و ، زانی و ، دزد و قبرکن
چون شغال و گرگ و کفتار و لبَن
بنده نمرود و ، شدّاد شمَن
ارتباطی حاصل ، از زیر چپن
فاعل و مفعول ، مردندو ، نه زن
پشت (حکمتیار) ، رقص و هم اتن
ریش (گلب الدین) و ، صابون و لگن
بر تنش ، (طالب) نماید پیرهن
پای لنگش ، بند مانده ، در لجن
دامنش بالاشدو ، پاره یخن
از دخالت کردن ، هر بددهن
نفرت دین ، در دل هر مرد و زن
از جفا دُزد ، به باورها کفن
میکند اعلان ، واضح و عَلَن
دوست دارد (ضرب شاخ کرگدن)
تا خبر گیرد از آن شهر کهن
شد اسیر کرگس و ، زاغ و زغن
به ر نفع و ، کاسبی خویشتن
امر فوری ، به دار آویختن
اشتباه فنی ، گفت ، آن غَبَن

(يونس قانونی) قانون شکن
قاتل و ، بدکاره و ، قاچاقبر
لاشه خور مافیای ارتجاع
مُفسد ملعون ، چون شمر و یزید
با (ضیا مسعود) و (برهان) و (فهمیم)
جنس بازی کردن با همدگر
(خرّم قانغوزک) غندل نما
آبرومندی ، هر بی آبرو
(اتمر) از چپ ها گریزان سوی راست
از (رحیم وردک) (گیلان) پرست
لیک (ربانی) نگر (برهان) دین
و حدت ملی ما ، اندر خطر
تا (قوچ جنگی) شدی برنامه دار
آنکه بودی مادر فحشای دهر
حکم تکفیر همه روشنگران
برخلاف ساز و ، آواز است و رقص
حال شوق (بلخ) دارد خامه ام
(کامبخش) ، آن قهرمان راستگو
تاجران دین ، بر او تاختند
ابتداء ، تائید آمد از سنا
(صبغت الله) شد پشیمان زین سخن

لیک میترسم که روزی دیگری
وا ازین نمرودیان ، بی خدا
قاضی و مفتی و ملای دَغَل
از جفا و جور این نایخردان
باید این اهل عمايم ، از وفا
در فضای منطق و ، روشنگری
پس معاشر با همه اهل جهان
جان خود کردن فدای همدگر
با یهود و ، گبر و ، هندو و ، نصار
این بُود ، نام و نشان ، آدمی
« نعمتا » ، این نقدُنده و بانمک

نقص تخنیکی شود ، نه سهو فَن
کارشان اعدام ، هر مرد حَسَن
چون عزازیلان دارند و ، رَسَن
میهن زیبای ما ، بیت الحزن
دل به دست آرند ، بانرم سخن
چون مریخ و مشتری و چون پَرَن
پُر گل وحدت شود ، دشت و دمن
نه سر انسان را ، از تن زدن
در نهایت ، روح و ریحان زیستن
تخم الْفت را ، به دلها کاشتن
بهتر از لعل بدخسان و یمن